

Тогава В. Порта испрати Владыци-ты ни за нѣколко врѣмя въ Измитъ (на 21-ый Яннуарія, въ Пятъкъ 1872 г.). Българе-ти чюхъ това, и отвредомъ на широкъ-тъ столицѣ ся стехохъ на утрѣ-то, Схбботъ, въ Българскъ-тъ черковъ на Фенеръ, та ѣ по-крыхъ съ черно, въ знакъ на голѣмъ-тъ нашъ жалость. Още тѣ искахъ тѣй събрани да идхъ отъ тамъ на В. Портъ, и да си искать Владыци-ты, нѣ за по-добрѣ ся видѣ да остане утрѣ-то, Недѣль, та да направять и едно прошеніе.

И Недѣля дойде, народъ-тъ ся стече пакъ въ черковъ-тъ си, мыслящецъ слѣдъ службъ да си занесе прошеніе-то на В. Портъ, нѣ колко останъ смаянъ, кога-то нечаяно чюва, че не е позво-лено на Священници-ты му, да служатъ. Той възнегодюва тогава отъ мѣркъ-тъ навънъ, и безъ да ся бавять, тръгвать повече отъ двѣ хыляды душъ Българи камъ В. Портъ съ прошеніе-то си, кое-то подадохъ на Великия Везиръ, выкащецъ едногласно: «Искамы си Владыци-ты и испълненіе-то на Фирмана!» кой-то му показвахъ. Това сѣще-то ставаше и по Епархіи-ты вънъ, че най-повече въ Сливенъ, отъ дѣто по телеграфа ся говоряше сѣще-то това на В. Везиръ и на други-ты министри.

В. Везиръ въ сѣщия тоя день праща драгоманина си до Гръц-кия Патрикъ, да му иска послѣденъ отговоръ: ще ли припознае Фермана или нѣ? На утрѣ-то — пакъ мюстешярина си, а на третія день — и троица Българи, все съ сѣще-то пытаніе; нѣ той и три-ты пакти му даде отрицателенъ отговоръ. Тогава В. Ве-зиръ, Махмудъ-Паша, дозволи на Българи-ты да си наряддять черковъ-тъ, както знахтъ, и имъ ся обѣща, че Владыци-ты днесъ утрѣ ще си дойдхъ, като събщи това само по теле-графа и вънъ въ епархіи-ты, та да ся не безпокоять. Освѣнъ това до вечеръ-тъ, все сѣщия день (25-ый Яннуарія) той ны зарадва още повече, кога-то испрати отъ В. Портъ на Привременныя ни Съвѣтъ въ Орта-кюй должъ-тъ буйрултижъ: 1) Привременный Българскы Съвѣтъ да начене и да слѣдва пакъ дѣла-та си, както и напрѣдъ; 2) Прилаганіе-то на Цар. Фир-манъ е неотложно; 3) Подаденія на Царско-то Прави-телство Уставъ наскоро ще ся подтвърди. Тая буйрул-тія полагаше вече Цар. Фирманъ въ дѣйствіе и Екзархіа-та ся уста-нови. А Владыци-ты ни подиръ пять дена (30-ый Яннуарія) по царскъ заповѣдъ ся върххъ отъ заточеніе-то си въ Орта-кюй.

Дордъ ставаше това тѣй, Патриархъ-тъ свыка въ Патриар-шіжъ-тъ Гръци-ты на Събраніе, и подаде на В. Портъ (31-ый Ян-